

1. Die Osterglocken.

1. Påskklockorna.

Andr. Hallén, Op. 24.

Andante ma non troppo.

Die Glo - cken läu - ten das
Nu kloc - kor, bå - dan - de

O - stern ein in al - len En - den und Lan - den, und
på - skens tid, kring lan - den kling - a I mån - den! I,

from - me Her - zen ju - beln da - rein: der Lenz, der Lenz ist
from - ma hjer - tan, jub - len der - vid: nu vår'n, nu vår'n är

wie - der er - stan - den. Es ath - met der Wald, die
å - ter upp - stån - den! Det spi - rar på fält, och

Er - de treibt und klei - det sich la - chend mit Moo - se, und aus den schö - nen
hvar - je lund sig klä - der i skru - den den grö - na. Och ro - sen, väckt ut -

Au - gen reibt den Schlaf, den Schlaf, sich er - wa - chend, die Ro -
ur sin blund, slår upp, slår upp si - na ö - gon, de skö -

se. Das schaf - fen - de Licht es flam - met und kreist, es
na. Af him - mel - ens ljus slås bo - jan i - tu, slås

flam - met und kreist und sprengt die fes - seln - de Hül - le.
bo - jan i - tu, som sö - ker lif - vet att qväf - va.

SOPRAN I. II.

poco riten. **pp** *cresc.* **ff**

Und ü-ber den Wassern schwebt der Geist — un-end-licher Lie-bes-ful -
 Och kär-le-kens an-de mäk-tigt nu — du ser öf-ver vatt-net sväf -

der Geist un - end-licher Liebes-
 du ser, du - ser öf-ver vatt-net

p cresc. **f**

le, und ü-ber den Wassern schwebt der Geist, der Geist unend-licher Lie - bes -
 va, och kär-le-kens an-de mäk-tigt nu du ser, du ser öf-ver vatt - net

3 **pp**

fül - le. Die Glo-cken läu - ten das
 sväf - va. Nu kloc-kor, bå - dan-de

ff **3**

O - stern ein — der Lenz ist wie - der er - stan - den.
 på - skens tid, — nu vår'n är å - ter upp - stån - den!

2. Die stille Wasserrose.

2. Vattenliljan.

Allegretto ma non troppo.

pp

Die stil-le Wasser-ro-se steigt aus dem blau-en
 En vat-ten-lil-ja hö-jer sig ur den mörk-blå

2

See, die Blät-ter flimmern und blitzen, der Kelch ist weiss wie Schnee.
 sjö. Ett skim-mer präk-tigt sig bre-der från kalk så hvit som snö.

p

Da giesst der Mond am Him-mel all seinen gold-nen Schein, giesst
 I hen-nes skö-te gju-ter qväl-lens må-ne huld hvar

f. *dim.* **p** **2**

al-le sei-ne Strah-len in Ih-ren Schooss hin-ein.—
 strå-le som hon e-ger så ren och klar som guld.—

SOPRAN I. II.

p Im Was-ser um die Blu-me krei-set ein wei-sser Schwan, der
En snö-hvit svan på vat-tnet kret-sar kring blomman städs; hon

pp singt so süß und lei-se und schaut die Blu-me an.— Er
sjung-er ljuft och sak-ta och vid dess å-syn gläds. Hon

molto ritard. singt so süß und lei-se und will— im Sin-gen ver-gehn.
sjung-er ljuft och sak-ta, vill dö— i to-ner-na blott.

5 tempo

pp O Blu-me, wei-sse Blu-me, kannst du das Lied ver-stehn? O
O blom-ma, hvi-ta blom-ma, har du min sång för-stått? O

poco

meno mosso Blu-me, wei-sse Blu-me, kannst du das Lied ver-stehn?
molto rit. e dim. blom-ma, hvi-ta blom-ma, har du min sång för-stått?—
3

3. Lockung.

3. „Hör du ej?“

Andante sostenuto.

pp Hörst du nicht die Bäu-me rauschen draussen durch die stil-le
Hör du ej en sus-ning fa-ra ge-nom trä-dens mör-ka

pp Rund?— Hörst du nicht? Lockts dich nicht hin-ab-zu-lau-schen
rund?— Hör du ej? Loc-ka rö-ster un-der-ba-ra

f von dem Söl-ler in den Grund? Lockts dich? Lockts dich nicht?
ej din håg i natt-lig stund? Loc-ka? Loc-ka ej?

4

SOPRAN I.II.

mf

Wo die vie-len Bä-che ge-hen wun-der-bar im Mon-denschein
 Då de kla-ra bäs-kar trå-da mån-be-ly-sta mun-ter dans

und die stil-len Schlös-ser se-hen in dem Fluss vom ho-hen
 och de ty-sta slot-ten skå-da ned i flo-dens spe-gel-

f

Stein. Kennst du noch die ir-ren Lie-der aus der al-ten
 glans. Mins du än en sång, som ta-lar om en sa-lig,

p

schö-nen Zeit? Sie er-wa-chen al-le wie-der Nachts, in
 svun-nen tid; hvar-je qväll, när so-len da-lar, vak-nar

p cresc.

Wal-des-ein-sam-keit, wenn — die Bäu-me
 han i nat-tens frid, då — de dröm-för-

p

träu-mend lau-schen und der Flie-der duf-tet schwül,
 sänk-ta trä-na lyss till sång i nat-tens stund

poco rit. *poco più mosso* *f*

und im Fluss die Ni-xen rauschen, komm her-ab, komm, o
 i-från Ä-girs dött-rar vä-na: kom hit ned, kom, — o

poco rit. *f* 8

komm, komm, o komm, komm, hier ist's so kühl!
 kom, kom, o kom, kom, till ky-lig grund!